

Asbjørn og Astrid på DYPT VANN

Verdensklokken blir stjålet og tiden har stoppet opp.

Hva kan Asbjørn og Astrid gjøre?

Forfatter Mari Moen Holsve lover deg en fortelling full av spenning!

Bli med på sommerles.no, og få et nytt kapittel hver uke.

“Asbjørn! Asbjørn, kan du høre meg?”

Astrid viftet med hånda si foran ansiktet på bestevennen. Asbjørn stirret blankt framfor seg. Han sto stivnet – som om han plutselig hadde frosset til is.

“Asbjørn!” ropte Astrid igjen. “Hva er det som skjer med deg? Jeg kommer straks tilbake, jeg lover,” sa hun. Så snudde hun seg og løp til landsbyen.

Hun løp til hun kom til den største og flotteste hytta: Gudekongen Odin sin. Døra sto åpen, og hun løp inn i den store salen. Stearinlys brant langs veggene, og skremt så Astrid at flammene ikke beveget på seg.

“Astrid,” sa en dyp stemme.

“Odin!” ropte hun og løp bort til ham. “Det har skjedd noe skummelt! Asbjørn ble plutselig helt ... helt stiv, som en statue. Det ... det har skjedd med alle sammen!”

“Jeg vet det,” sa Odin. “Noen har fryst tiden. Og når tiden stopper, stopper verden, og alle som bor i den.”

Astrid nikket. “Men ... men hvorfor har tiden stoppet?”

Odin stakk hånda i lommen og holdt fram en stor, nydelig klokke i sølv. Astrid så på den. De to viserne rørte seg ikke, og rundt urskiven var det tolv, små hull. Det så ut som det manglet noe i dem.

“Dette er verdensklokken,” sa Odin. “Den styrer all tid.” Odin pekte på de tolv hullene i klokken. “Ser du disse? Her skal det egentlig være tolv steiner – en for hver time i døgnet. En gresk havgud har stjålet dem. Når steinene er vekk, mister klokken kraften sin, og tiden stopper. Du og Asbjørn må finne dem igjen.”

“Men ... Men Asbjørn er jo ...” begynte Astrid.

“Komsekula di hindret deg fra å bli frosset. Hold den inntil ham,” sa Odin.

“Jeg tror den har nok kraft til å vekke Asbjørn også. Jeg skal gi dere alt dere trenger for å finne de tolv steinene. Dere får låne Tors hammer. Og fordi steinene er stjålet av en havgud, må dere få noe annet – noe dere aldri har hatt før.”

“Hva mener du?” spurte Astrid; hun kjente hun ble urolig.

Odin smilte. “For å kunne følge etter en havgud, så må dere reise ...”

“Å ... under vann,” hvisket Astrid.

**GÅ INN PÅ SOMMERLES.NO OG FINN UT
MER OM SOMMERLES - NORGES KULESTE
LESEKAMPANJE!**

